

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/32375 en 07/32376 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 5 september 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 september 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

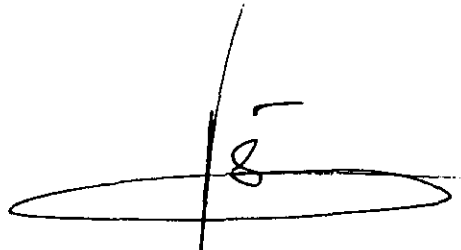
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2007

418.

Verzonden: 23 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
verzoekenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/32376 VRONTN/AM (vovo)
Awb 07/32375 VRONTN/AM (beroep)

AFSCHRIJF

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
verzoekster,

mede namens haar minderjarige kind:
geboren op

beiden van gestelde Afghaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0110.06.8013,
gemachtigde: mr. H.A. Limonard, advocaat te Apeldoorn;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M.B.Y. Vet-Keizer, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 10 augustus 2007 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 16 augustus 2007 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 16 augustus 2007, aangevuld bij schrijven van 28 augustus 2007, is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 31 augustus 2007 behandeld. Verzoekster is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de

Zaaknummer: Awb 07/32376 VRONTN/AM en Awb 07/32375 VRONTN/AM

blad 2

voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd. De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoeksters herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 6 oktober 2001. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 13 maart 2003 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Breda, bij uitspraak van 31 augustus 2004 (Awb 03/18777).

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nova hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 19 februari 1998, in de zaak tegen Nederland, JV 1998/45 en de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nova moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), behoorden te worden aangevoerd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nova die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Verzoekster heeft ter ondersteuning van haar herhaalde aanvraag een brief overgelegd d.d. 8 augustus 2007, waarin de gemachtigde heeft toegelicht om welke redenen verzoekster niet kan terugkeren naar Afghanistan.

Voorts heeft verzoekster ter ondersteuning van haar herhaalde aanvraag een aantal verklaringen afgelegd, waarmee zij aangeeft niet terug te kunnen keren naar Afghanistan en de Russische Federatie. Verzoekster is van mening dat zij niet terug kan naar Afghanistan, omdat zij zich aldaar als alleenstaande vrouw niet staande zal kunnen houden en derhalve in aanmerking komt voor het bijzondere beleid als genoemd in WBV 2006/22. Verder vreest ze bij terugkeer eerwraak van de zijde van haar schoonfamilie, omdat zij een westerse levensstijl heeft aangenomen en dat haar zoon gedwongen lid van de Taliban moet worden. Voorts

Zaaknummer: Awb 07/32376 VRONTN/AM en Awb 07/32375 VRONTN/AM

blad 3

is verzoekster van mening dat zij niet naar de Russische Federatie kan. Zij vreest problemen te ondervinden, omdat zij en haar zoon de Russische nationaliteit niet (meer) hebben en niet (meer) kunnen krijgen, zij is gehuwd met een buitenlander en zij (gedeeltelijk) de Tsjetsjeense etniciteit heeft, op grond waarvan haar gelet op WBV 2006/26 geen vestigings- en vluchtalternatief kan worden tegengeworpen.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat geen sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 Awb. Verweerder is van mening dat de problemen die verzoekster stelt bij terugkeer naar Afghanistan te ondervinden niet kunnen worden aangemerkt als nova, nu eerder is geoordeeld dat verzoekster zich in de Russische Federatie kan vestigen. De gestelde problemen bij terugkeer naar de Russische kunnen naar de mening van verweerder niet als nova worden aangemerkt, omdat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze niet meer in het bezit is dan wel kan komen van de Russische nationaliteit en niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze de Tsjetsjeense etniciteit bezit.

Gelet op de gedingstukken en hetgeen ter zitting is gesteld dient eerst te worden beoordeeld of verzoekster nova heeft aangevoerd op grond waarvan haar, in tegenstelling tot tijdens de eerdere procedure, geen vestigingsalternatief in de Russische Federatie meer kan worden tegengeworpen.

Met betrekking tot de stelling van verzoekster dat zij en haar zoon niet meer terug kunnen keren naar de Russische Federatie, omdat zij en haar zoon (meer) in het bezit zijn dan wel niet (meer) in het bezit kunnen komen van de Russische nationaliteit, wordt als volgt overwogen.

De voorzieningenrechter stelt vast dat in de voorgaande procedure is geoordeeld dat verzoekster en haar zoon niet hebben aangetoond dat zij het Russisch staatsburgerschap niet meer hebben dan wel niet (meer) kunnen verkrijgen, welk oordeel thans in rechte vaststaat. Zoals verweerder ook stelt en hetgeen niet wordt betwist heeft verzoekster in de onderhavige procedure geen documenten overgelegd op grond waarvan tot een andere conclusie dient te worden gekomen. Verzoekster stelt enkel dat zij destijds Afghaanse is geworden en haar oorspronkelijke staatsburgerschap heeft opgeheven, vanwege de onmogelijkheid van het hebben van een dubbele nationaliteit in welk kader zij zich beroept op de stellingen van de Afghaanse consul dat vrouwen die gehuwd zijn met een Afghaanse man geen dubbele nationaliteit meer hebben en dat de Russische nationaliteit vervalt. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoekster hiermee niet aangetoond dat zij niet meer de Russische nationaliteit bezit dan wel dat zij en haar zoon deze nationaliteit (weer) kunnen verkrijgen. Daarbij heeft verzoekster zich in de vorige procedure reeds hierop beroepen en is hieromtrent in het voornemen d.d. 21 januari 2003 gemotiveerd overwogen dat in de praktijk een Russisch staatsburger zijn staatsburgerschap niet verloor, welke overwegingen zijn ingelast in het bestreden besluit in die procedure en welk besluit bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Breda, d.d. 31 augustus 2004 in rechte is komen vast te staan. De stelling dat verweerder nader onderzoek kan doen, in die zin dat navraag kan worden gedaan bij het ministerie van Buitenlandse Zaken omtrent de (on)mogelijkheid om het Russische staatsburgerschap terug te krijgen, volgt de voorzieningenrechter niet, nu het in deze procedure niet aan verweerder, maar aan verzoekster is om één en ander aan te tonen.

Met betrekking tot de stelling van verzoekster dat zij en haar zoon niet meer terug kunnen keren naar de Russische Federatie, omdat zij de Tsjetsjeense etniciteit heeft, gelet waarop haar ingevolge WBV 2006/26 geen vestiging- en vluchtalternatief in de Russische Federatie

meer kan worden tegengeworpen, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Verweerder stelt dienaangaande in het bestreden besluit eerst dat verzoekster de door haar gestelde etniciteit (en daarmee die van haar zoon) niet middels documenten aannemelijk heeft weten te maken, waarbij tevens van belang is dat verzoekster in de eerste procedure heeft opgegeven de Russische nationaliteit te bezitten en de aan haar in deze procedure gestelde vragen omtrent een aantal Tsjetsjeense gebruiken onjuist dan wel onvolledig heeft beantwoord.

De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoekster in haar eerste gehoor in de eerste procedure heeft verklaard dat haar etnische afkomst Russisch is. Voorts heeft verzoekster, zoals verweerder ook stelt, niet middels documenten haar Tsjetsjeense etniciteit aangetoond. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoekster reeds hierom onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zij de Tsjetsjeense etniciteit bezit. Hetgeen overigens hieromtrent is aangevoerd behoeft derhalve geen bespreking. Gelet hierop kan het ambtsbericht inzake de positie van Tsjetsjenen in de Russische Federatie, op grond waarvan WBV 2006/26 is ingeroepen, hier geen rol spelen. Het door verzoekster ingeroepen WBV 2006/26 kan derhalve niet worden aangemerkt als rechtens relevant nieuw feit of veranderde omstandigheid (novum) in de zin van artikel 4:6 Awb en kan niet afdoen aan het in rechte onaanastbaar geworden besluit in de vorige procedure waarin is overwogen dat verzoekster zich in de Russische Federatie kan vestigen.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen heeft verzoekster geen nova aangevoerd op grond waarvan haar, anders dan ten tijde van de eerdere procedure, geen vestigingsalternatief in de Russische Federatie (meer) kan worden tegengeworpen, wat daarvan verder ook zij.

Gelet hierop behoeven de door verzoekster verwachte problemen bij terugkeer naar Afghanistan, te weten de vrees voor eerwraak van de zijde van haar schoonfamilie en de vrees dat haar zoon gedwongen zal worden zich bij de Taliban aan te sluiten en in welk kader zij zich tevens beroept op de positie van alleenstaande vrouwen in Afghanistan, als neergelegd in WBV 2006/22, geen bespreking meer.

De rechtbank stelt vast dat verweerder in de voorgaande procedure heeft geoordeeld dat verzoekster zich aan de problemen die zij bij terugkeer naar Afghanistan verwacht te ondervinden kan onttrekken door zich in de Russische Federatie te vestigen. Nu verzoekster, zoals reeds hiervoor is overwogen, geen nova heeft aangevoerd waaruit blijkt dat ze zich niet in de Russische Federatie kan vestigen, kan hetgeen is aangevoerd omtrent de te verwachten problemen bij terugkeer naar Afghanistan niet leiden tot een ander oordeel dan in rechte vaststaat.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bovendien is evenmin gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die nopen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb.

Voorts is gesteld noch gebleken dat verweerder de aanvraag niet binnen 48 uur heeft afgedaan. Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat

Zaaknummer: Awb 07/32376 VRONTN/AM en Awb 07/32375 VRONTN/AM

blad 5

nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. Het beroep wordt op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

1. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.B. Elferink en in tegenwoordigheid van K.M. van der Zalm als griffier in het openbaar uitgesproken op 5 SEP 2007

Tegen deze uitspraak, voor zover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 VW 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 5 SEP 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Raad van State

Hoger beroep inzake AWB 07/32375

APPÈLSCHRIFT

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

12 SEP. 2007

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Geeft te kennen:

Appellante, mevrouw van Afghaanse nationaliteit, momenteel verblijvende
 te , ten deze woonplaats kiezende te Leeuwarden, Achter het
 Station 3, ten kantore van Rechtshulp Noord Advocaten, waarvan de heer mr. H.A. Limonard verklaart tot het
 indienen van onderhavig appèlschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie (de
 machtiging dienaangaande treft u bij deze aan (productie1).

Appellante heeft op 10 augustus 2007 (mede namens haar zoon) de minister van Justitie, voor deze de
 staatssecretaris, wederom verzocht te worden toegelaten op asielgronden. Dit verzoek is bij besluit van 16
 augustus 2007 afgewezen. Tegen deze afwijzing is op de hiervoor genoemde datum beroep aangetekend.
 De behandeling van dit beroep heeft bij zitting van 31 augustus 2007 plaatsgevonden. Op 5 september 2007
 heeft de rechtbank uitspraak gedaan. Van deze uitspraak is op dezelfde datum een afschrift naar
 gemachtigde verzonden. Tegen deze uitspraak keert zich dit appèlschrift. Deze uitspraak is bijgevoegd
 (productie 2).

Grief

Op pagina 4 van de uitspraak overweegt de rechtbank: "...Gelet hierop kan het ambtsbericht inzake de positie
 van Tsjetsjenen in de Russische Federatie op grond waarvan WBV 2006/26 is ingeroepen hier geen rol
 spelen. Het door verzoekster ingeroepen WBV 2006/26 kan derhalve niet worden aangemerkt als rechtens
 relevant feit of veranderende omstandigheid in de zin van 4:6 Awb..."

De rechtbank wordt hier niet gevolgd. Appellante is van mening dat de rechtbank een onjuiste interpretatie
 geeft van hetgeen naar voren is gebracht.

Toelichting

De rechtbank gaat voorbij aan de stelling van appellante dat de staatssecretaris in casu feitelijk volstaat met
 het refereren aan een eerder ingenomen standpunt. De staatssecretaris van Justitie heeft zich slechts
 marginaal uitgelaten aangaande etniciteit van betrokkene. Amper onderzoek heeft plaatsgevonden.

Aangenomen moet worden dat bij het wel kunnen vaststellen van de etniciteit het hiervoor genoemd
 gewijzigd beleid er kennelijk wel toe doet. Op een andere wijze kan de uitleg van de rechtbank (en hetgeen
 de staatssecretaris ter zitting heeft opgemerkt) niet worden uitgelegd.

Niet valt in te zien dat in het geval er sprake is van nova, de staatssecretaris een zorgvuldig onderzoek achterwege kan laten. Het onderzoek destijds was op andere omstandigheden gericht en was van een geheel andere orde.

CONCLUSIE

Appellante is van mening dat de rechtbank het gewijzigde beleid dan wel het voortschrijdende inzicht verwoord in het ambtsbericht van Buitenlandse Zaken aangaande Tsjetsjenen in relatie tot een mogelijke vestiging in de Russische Federatie weliswaar als nova heeft willen aanmerken maar deze in casu buiten toepassing heeft gelaten.

REDENEN WAAROM:

Appellante uw Afdeling verzoekt de uitspraak van 5 september 2007, registratienummer Awb 07/32375 van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Almelo, te vernietigen en – opnieuw rechtdoende – het beroep van appellante legen het besluit van verweerder van 16 augustus 2007 gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide procedures.

Hoogachtend,

H.A. Limonard

